

Sygn. akt II K 114/15

V Ds 70/14 PO w G. W..

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Myśliborzu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Damian Carewicz

Protokolant: Dagmara Matusiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Gorzowie W.. Ł. G.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 12.08.2015 r., 09.09.2015 r., 16.10.2015 r., 13.11.2015 r., 18.12.2015 r., 10.02.2016 r., 09.03.2016 r.

sprawy

M. K. - syna R. i C. z domu K., ur. 3 lutego 1982 r. w D.,

oskarżonego o to, że:

I. w okresie na przełomie 2011 i 2012 r. na terenie województwa (...) przyjął za pośrednictwem A. B. pochodzący z kradzieży z włamaniem na terenie Niemiec, dokonanej przez A. M. i G. M., samochód osobowy marki V. (...), koloru niebieskiego, rok produkcji 2006, silnik 2.0 (...), czym działał na szkodę nieustalonego w chwili obecnej obywatela Niemiec, powodując szkodę nie mniejszą niż 20.000 zł, przy czym z popełniania tego typu przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

II. w lutym 2012 r. na terenie województwa (...) przyjął za pośrednictwem A. B. pochodzący z kradzieży z włamaniem na terenie Niemiec, dokonanej przez A. M. i G. M., samochód osobowy marki V. (...), koloru szarego, rok produkcji 2006, silnik 1.9 (...), o numerze rej. (...) 96, czym działał na szkodę C. S., powodując szkodę o wartości 12.000 euro, przy czym z popełniania tego typu przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

III. w okresie pomiędzy 18 stycznia a 2 lutego 2012 r. na terenie województwa (...) przyjął za pośrednictwem A. B. pochodzący z kradzieży z włamaniem na terenie Niemiec, dokonanej przez A. M. i B. M., samochód osobowy marki V. (...) koloru niebieskiego, rok produkcji 2000, silnik 2.5 (...), czym działał na szkodę nieustalonego w chwili obecnej obywatela Niemiec, powodując szkodę nie mniejszą niż 20.000 zł, przy czym z popełniania tego typu przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

1. oskarżonego M. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, z tą zmianą, że z ich opisów eliminuje zwroty „przy czym z popełniania tego typu przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu”, kwalifikując je z art. 291

§ 1 k.k., i za te czyny, po przyjęciu, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. (tj. wedle stanu prawnego z dnia 30 czerwca 2015 r.):

a) na podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. (tj. wedle stanu prawnego z dnia 30 czerwca 2015 r.) wymierza mu karę roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

b) na podstawie art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. (tj. wedle stanu prawnego z dnia 30 czerwca 2015 r.) wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny w kwocie po 30 (trzydzieści) zł każda;

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. (tj. wedle stanu prawnego z dnia 30 czerwca 2015 r.) wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby;

3. na podstawie art. 45 § 1 k.k. za czyn opisany w punkcie I części wstępnej wyroku orzeka wobec oskarżonego przepadek osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 1.000 (jednego tysiąca) zł;

4. na podstawie art. 45 § 1 k.k. za czyn opisany w punkcie II części wstępnej wyroku orzeka wobec oskarżonego przepadek osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 1.000 (jednego tysiąca) zł;

5. na podstawie art. 45 § 1 k.k. za czyn opisany w punkcie III części wstępnej wyroku orzeka wobec oskarżonego przepadek osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 1.000 (jednego tysiąca) zł;

6. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych, w tym wymierza mu opłatę w kwocie 900 (dziewięciuset) zł.

SSR Damian Carewicz

Sygn. akt II K 114/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Myśliborzu

z dnia 23 marca 2016 r.

A. B. (pseudonim (...)) przy współudziale wielu innych osób uprawiał proceder polegający na dokonywaniu kradzieży samochodów na terytorium Niemiec, przyprawdzaniu ich do Polski, a następnie zbywaniu.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. K. – k. 120-121;

zeznania świadka i wyjaśnienia świadka (jako podejrzanego) A. B. – k. 12-14, 68-69, 268-269;

wyjaśnienia świadka (jako podejrzanego) A. M. – k. 42-47;

wyjaśnienia świadka (jako podejrzanego) R. B. – k. 56-58.

Na przełomie 2011 i 2012 r., w dacie dokładnie nieustalonej, A. M. i G. M. dokonali dla A. B. w Niemczech kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki V. (...), koloru niebieskiego, wyprodukowanego w 2006 r., o silniku 2.0 (...), o wartości nie niższej niż 20.000 zł, na szkodę pokrzywdzonego o nieustalonej tożsamości.

Chęć przyjęcia tego samochodu zgłosił A. B. znający nielegalne pochodzenie (...) (pseudonim (...)), który miał pojazd potem dla niego zbyć innym osobom.

A. B. wydał M. K. ten pojazd w ustronnym miejscu niedaleko D. (w województwie (...)). M. K. zbył następnie to auto innym osobom o nieznanym mu tożsamości (przybyłym z Z.), uzyskując z tego tytułu dla siebie wynagrodzenie w kwocie 1.000 zł.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. K. – k. 120-121;

zeznania świadka i wyjaśnienia świadka (jako podejrzanego) A. B. – k. 12-14, 268-269.

W lutym 2012 r., w dacie dokładnie nieustalonej, A. M. i G. M. dokonali dla A. B. w Niemczech kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki V. (...), o numerze rej. (...) 96, koloru szarego, wyprodukowanego w 2006 r., o silniku 1.9 (...), o wartości 12.000 euro, na szkodę jego właściciela – C. S..

Chęć przyjęcia tego samochodu zgłosił A. B. znający nielegalne pochodzenie (...), który miał potem pojazd dla niego zbyć innym osobom.

A. B. wydał M. K. ten pojazd w ustronnym miejscu niedaleko D. (w województwie (...)). M. K. sprzedał następnie to auto innym osobom o nieznanym mu tożsamości (przybyłym z Z.), uzyskując w ten sposób dla siebie wynagrodzenie w kwocie 1.000 zł.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. K. – k. 120-121;

zeznania świadka i wyjaśnienia świadka (jako podejrzanego) A. B. – k. 12-14, 268-269;

zeznania świadka C. S. – k. 113-115.

W okresie pomiędzy 18 stycznia 2012 r. a 2 lutego 2012 r., w dacie dokładnie nieustalonej, A. M. i B. M. dokonali dla A. B. w Niemczech kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...), koloru niebieskiego, wyprodukowanego w 2000 r., o silniku 2.5 (...), o wartości nie niższej niż 20.000 zł, na szkodę pokrzywdzonego o nieustalonej tożsamości.

Chęć przyjęcia tego samochodu zgłosił A. B. znający nielegalne pochodzenie (...), który miał pojazd następnie zbyć innym osobom.

A. B. wydał M. K. ten pojazd w ustronnym miejscu niedaleko D. (w województwie (...)). M. K. sprzedał ten samochód innym osobom o nieznanym mu tożsamości (przybyłym z Z.), uzyskując z tego tytułu dla siebie wynagrodzenie w kwocie 1.000 zł.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. K. – k. 120-121;

zeznania świadka i wyjaśnienia świadka (jako podejrzanego) A. B. – k. 12-14, 268-269.

M. K. urodził się w dniu (...) w D.. Jest żonaty, ma 2 dzieci. Ma wykształcenie wyższe, jest ekonomistą. Nie ma zatrudnienia.

M. K. nie był karany sędawnie.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. K. – k. 120-121, 186-187;

informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k. 248.

Oskarżony M. K. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. M. K. złożył wówczas wyjaśnienia, które odpowiadają ustalonym przez Sąd stanowi faktycznemu.

Na rozprawie głównej oskarżony M. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Oskarżony wyjaśnił, że w postępowaniu przygotowawczym podawał nieprawdę, gdyż obawiał się, że zaprzeczanie swemu sprawstwu będzie skutkowało jego tymczasowym aresztowaniem.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego M. K. z rozprawy głównej nie są wiarygodne. Nielogiczne są twierdzenia oskarżonego, że w postępowaniu przygotowawczym fałszywie się samooskarżał, gdyż uważał, że zaprzeczanie swemu sprawstwu będzie skutkowało jego tymczasowym aresztowaniem. Absurdalna jest wersja M. K., że wołał doprowadzić do swego rzekomo niesłusznego skazania (w ramach dobrowolnego poddania się karze), aniżeli bronić się przed stawianymi mu zarzutami. M. K. jest człowiekiem zdrowym, w pełni władz umysłowych, posiadającym wykształcenie wyższe, oczywistym niepodobieństwem jest zatem, by w postępowaniu przygotowawczym potwierdzając w całości swoje sprawstwo z rozmysłem podawał nieprawdę. Wyjaśnienia oskarżonego z postępowania przygotowawczego są na tyle szczegółowe i konkretne, że, w świetle zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, nie do przyjęcia jest twierdzenie, że są przejawem fałszywego samooskarżania się M. K..

Co więcej, kłam wyjaśnieniom oskarżonego z rozprawy głównej zadają relacje A. B.. Konsekwentne i logicznie spójne przekazy A. B. w całości potwierdzają sprawstwo M. K., co do swej istoty korelując z wyjaśnieniami oskarżonego z postępowania przygotowawczego. Zdaniem Sądu w tej sytuacji nie można przyjąć, że A. B. fałszywie obciąża M. K.. Zauważyć przy tym trzeba, że obszernie i bardzo szczegółowe wyjaśnienia i zeznania A. B. są obciążające przede wszystkim dla niego samego, wszakże przedstawia on w nich ogrom skali nielegalnego procederu, w którym to on odgrywał wiodącą rolę. Analiza akt sprawy wskazuje, że informacje podawane przez A. B., nie tylko w odniesieniu do tych aut przyjętych przez M. K., ale też wielu innych pochodzących z przestępstw pojazdów, znajdują potwierdzenie w relacjach innych osób, którym również postawiono zarzuty (np. A. M., R. B., G. M., B. M.).

Inne dowody zebrane w sprawie w kontekście zarzutów postawionych M. K. nie wykazały większej doniosłości.

W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy i ustalony na jego podstawie stan faktyczny, prowadzą do przekonania, że oskarżony M. K. dopuścił się 3 czynów z art. 291 § 1 k.k., czyli paserstwa umyślnego.

Na przełomie 2011 i 2012 r., w dacie dokładnie nieustalonej, w województwie (...), M. K. przyjął od A. B. pochodzący z kradzieży z włamaniem popełnionej w Niemczech przez A. M. i G. M. samochód osobowy marki V. (...), koloru niebieskiego, wyprodukowany w 2006 r., o silniku 2.0 (...), o wartości nie niższej niż 20.000 zł, należący do pokrzywdzonego o nieustalonej tożsamości.

W lutym 2012 r., w dacie dokładnie nieustalonej, w województwie (...), oskarżony przyjął od A. B. pochodzący z kradzieży z włamaniem popełnionej w Niemczech przez A. M. i G. M. samochód osobowy marki V. (...), o numerze rej. (...) 96, koloru szarego, wyprodukowany w 2006 r., o silniku 1.9 (...), o wartości 12.000 euro, należący do C. S..

W okresie pomiędzy 18 stycznia 2012 r. a 2 lutego 2012 r., w dacie dokładnie nieustalonej, w województwie (...), M. K. przyjął od A. B. pochodzący z kradzieży z włamaniem popełnionej w Niemczech przez A. M. i B. M. samochód marki V. (...), koloru niebieskiego, wyprodukowany w 2000 r., o silniku 2.5 (...), o wartości nie niższej niż 20.000 zł, należący do pokrzywdzonego o nieustalonej tożsamości.

W każdym z tych przypadków oskarżony M. K. doskonale wiedział, że przyjmuje samochód pochodzący z przestępstwa. A. B. w swych relacjach potwierdza, że oskarżony był w pełni świadomym uczestnikiem nielegalnego procederu. Niezależnie od relacji A. B. również te informacje, które przedstawił M. K. w wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym wskazują, że dopuścił się on paserstwa umyślnego. Oskarżony przyjmował od A. B. pojazdy w sposób dyskretny w miejscu ustronnym, po czym rychło zbywał je za gotówkę jako pośrednik bez dopełniania

jakichkolwiek formalności nieznanym sobie z imienia i nazwiska osobom, uzyskując dla siebie za każdym razem wynagrodzenie w kwocie 1.000 zł. W tych okolicznościach umyślność oskarżonego w ramach dokonywania paserstwa jest oczywista.

Czyny z art. 291 § 1 k.k. popełnione przez M. K. stanowiły ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. (tj. wedle względniejszego dla oskarżonego stanu prawnego z dnia 30 czerwca 2015 r.). M. K. popełniając czyny o tożsamej kwalifikacji prawnej działał w krótkich odstępach czasu i w podobny sposób.

Sąd nie podzielił stanowiska Prokuratora, by z czynów swych oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu, dlatego też wyeliminował z treści zarzutów wzmiankę o tym, a z ich kwalifikacji prawnej art. 65 § 1 k.k. Zdaniem Sądu nie można przyjąć, by źródłem dochodu o cechach stałości było trzykrotne popełnienie czynu zabronionego w przeciągu kilku miesięcy. Tego rodzaju czyny były incydentalnym, a nie stałym, źródłem dochodu.

Za czyny z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. (tj. wedle względniejszego dla oskarżonego stanu prawnego z dnia 30 czerwca 2015 r.) Sąd na podstawie tych przepisów wymierzył M. K. karę roku i 2 miesiące pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. (tj. wedle względniejszego dla oskarżonego stanu prawnego z dnia 30 czerwca 2015 r.) orzekł nadto wobec niego karę 100 stawek dziennych grzywny w kwocie po 30 zł każda.

Jako że sprawca działał w celu uzyskania przysporzenia majątkowego, Sąd uznał za zasadne wymierzenie oskarżonemu obok kary pozbawienia wolności również kary grzywny. Na rozmiar obu kar wpływ miały te same okoliczności.

Zdaniem Sądu wysoki był poziom zawinienia sprawcy. M. K. działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim i przemyślanym, w sposób zaplanowany, doskonale zdając sobie sprawę, że bierze udział w nielegalnym procederze.

Wysoki był stopień szkodliwości czynu oskarżonego. M. K. działał motywowany chęcią osiągnięcia korzyści majątkowej (i to nie tylko dla siebie – w formie wynagrodzenia za zbicie skradzionych pojazdów, ale też przez innych uczestników nielegalnego procederu). Oskarżony z tytułu popełnienia czynów zabronionych uzyskiwał wymierne przysporzenie majątkowe w formie pieniężnej. Mienie pochodzące z kradzieży, które przyjął, przedstawiało dużą wartość. Skradzione pojazdy, które przyjął, a następnie zbył oskarżony, nie powróciły do osób uprawnionych, zostały przez nie definitywnie utracone (do czego przyczynił się w sposób bardzo istotny M. K.).

Ustalając rozmiar stawki dziennej grzywny, Sąd miał na uwadze, że oskarżony ma wykształcenie wyższe, jest ekonomistą, w przeszłości prowadził działalność gospodarczą, jego żona ma zatrudnienie, na utrzymaniu ma 2 dzieci, jest zdolny do pracy i przejawienia aktywności zarobkowej.

Na korzyść oskarżonego przy miarkowaniu sankcji karnej Sąd poczytał to, że nie był on dotąd karany.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. (tj. wedle względniejszego dla oskarżonego stanu prawnego z dnia 30 czerwca 2015 r.) wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności Sąd warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby. Sąd miał na uwadze w tej materii, że nic nie sprzeciwia się wywiedzeniu względem M. K. pozytywnej prognozy kryminologicznej. Oskarżony nie był dotąd karany za przestępstwa, zatem przedwczesnym jest wdrażanie resocjalizacji w ramach izolacji więziennej. Czyny oskarżonego cechowały się wysoką karygodnością, dlatego też okres próby został ustalony na czas 3 lat.

Na podstawie art. 45 § 1 k.k. za każdy z przypisanych czynów orzeczonej wobec oskarżonego obligatoryjny przepadek osiągniętej przez niego w drodze przestępstwa korzyści majątkowej, czyli równowartości wynagrodzeń uzyskanych za pośrednictwo w sprzedaży kradzionych pojazdów, które za każdym razem stanowiły kwotę 1.000 zł.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych, w tym w oparciu o art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 5 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U.

z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) wymierzył mu opłatę w kwocie 900 zł. Sąd miał w tej kwestii na uwadze, że oskarżony może i powinien przejawiać aktywność zarobkową, która pozwoliłaby mu uregulować należności sądowe.

SSR Damian Carewicz